

NAF-NAF ȘI-A VĂZUT MAI DEPARTE DE TREABĂ, AȘA CĂ PURCELUȘII CEI GURALIVI ȘI LENEȘI AU PLECAT SĂ HOINĂREASCĂ PRIN PĂDURE.

— CE BLEG, NAF-NAF! CINE A MAI POMENIT VREUN LUP ÎN PĂDUREA NOASTRĂ? GUIȚAU EI CÂT ÎI ȚINEA GURA, FIINDCĂ NU VĂZUSERĂ LUPI DECÂT ÎN CĂRȚILE CU POZE.

DEODATĂ, DE DUPĂ UN COPAC, A APĂRUT CHIAI LUPUL CEL RĂU. OCHII ÎI STRĂLUCEAU CA DOI TĂCIUNI ÎNCINȘI, IAR LIMBA ÎI ATÂRNA DE-UN COT PRINTRE COLȚII URIAȘI. VĂZÂNDU-L, NIF-NIF ȘI NUF-NUF S-AU FĂCUT ALBI CA VARUL ȘI AU RUPT-O LA FUGĂ.

NIF-NIF A AJUNS PRIMUL LA CĂSUȚA LUI DIN PAIE. CU INIMA BĂTÂNDU-I SĂ-I SARĂ DIN PIEPT, A INTRAT ȘI A TRAS ZĂVORUL ÎN URMA LUI.

— DESCHIDE UȘA! A URLAT LUPUL. DE NU, VOI SUFLA DIN TOATE PUTERILE ȘI-ȚI VOI PREFACE CASA ÎN MII DE FĂRÂME!

FĂRĂ SĂ STEA PE GÂNDURI, LUPUL A TRAS ADÂNC AER ÎN PIEPT ȘI A SUFLAT: „FFFUUUUU!”

A SUFLAT O DATĂ, A SUFLAT DE DOUĂ ORI, IAR A TREIA OARĂ CASA LUI NIF-NIF A ZBURAT ÎN TOATE PĂRȚILE, SPULBERATĂ PARCĂ DE UN URAGAN.

CU LUPUL PE URMELE SALE, NIF-NIF A LUAT-O LA SĂNĂTOASA ȘI A AJUNS LA CASA PURCELUȘULUI MIJLOCIU, NUF-NUF.

— CE BUCURIE! A RĂCNIT LUPUL. ACUM AM SĂ VĂ MĂNÂNC PE AMÂNDOI!

A ÎNCEPUT DIN NOU SĂ SUFLE CU PUTERE. CASA DIN NUIELE A LUI NUF-NUF ERA CEVA MAI REZISTENTĂ, ÎNSĂ LUPUL NU S-A DAT BĂTUT. A SUFLAT DE CINCI ORI LA RÂND, PÂNĂ CE COLIBA S-A PRĂVĂLIT. DOAR UȘA SE MAI ȚINEA PRINTRE DĂRĂMĂTURI.

PURCELUȘII AU RUPT-O DIN NOU LA FUGĂ,
ÎNSPĂIMÂNȚAȚI. AU ALERGAT CÂT ÎI ȚINEAU
PICIOARELE SPRE CASA FRATELUI LOR MAI
MARE, NAF-NAF.

CÂND AU AJUNS ACOLO, MAI MULT MORȚI DECÂT VII, NAF-NAF LE-A DAT DRUMUL ÎNĂUNTRU ȘI A ÎNCUIAT UȘA DUPĂ EI. GHICISE CĂ FRĂȚIORII LUI ERAU URMĂRIȚI DE LUP, DAR ȘTIA CĂ NU AVEAU DE CE SĂ SE TEAMĂ ÎN CASA LUI TRAINICĂ, DIN CĂRĂMIDĂ.